

Výzva k zjedeniu knihy

„A hlas, ktorý som bol počul z neba, zase hovoril so mnou a povedal: Id' a vezmi otvorenú knižku, ktorá je v ruke anjela, ktorý stojí na mori a na zemi. Vtedy som odišiel k anjelovi a povedal som mu, aby mi dal knižku. A on mi povedal: Vezmi a zjedz ju, a spôsobí ti horkosť v bruchu, ale v твоjich ústach bude sladká ako med. A vzal som knižku z ruky anjela a zjedol som ju, a bola v mojich ústach sladká jako med, ale keď som ju zjedol, zhorklo moje brucho. A povedal mi: Musíš zase prorokovať proti ľuďom a národom a jazykom a mnohým kráľom.“ (Zj 10,8-11)

Ján prestáva byť len pozorovateľom, ale sa stáva aktívnou postavou v tejto časti proroctva. V Starom Zákone je často podivné správanie sa prorokov symbolom toho, čo sa bude diať alebo sa práve deje s Božím ľudom. Prorok zastupuje Boží ľud a tak sa jeho skúsenosť so sladkosťou a horkosťou knihy stáva skúsenosťou Božieho ľudu.

Výzvu k zjedeniu knihy nachádzame už u proroka Ezechiela (Ez 2,7-8). V Oboch videnia sa jedná o rovnaké poslanstvo:

- ľud Boží sa má v prvom rade sýtiť prorockou zvesťou, t. j. slovom Božím
- s poslanstvom od Boha sa máme stotožniť a má sa stať našou súčasťou ako fyzický pokrm

U proroka Ezechiela sa jednalo o „*náreky, úpenia*“ (Ez 2,10). Tie chutili sladko aj napriek svojmu horkému obsahu, pretože slovo Božie je pravdou aj vtedy, keď karhá a jeho úlohou je priviesť hriešnika k pokániu a nie zatrateniu. Výzva k pokániu však naráža na hrdosť ľudského ega a tým sa stáva poslanstvom horkým na strávenie.

V prípade proroka Jána je reč o prorockej knihe Daniel¹, ktorej poslanstvo je odpečatené a Boží ľud môže porozumieť jej obsahu. Tomu sa bude spočiatku radowať, avšak potom prežije sklamanie. Toto sklamanie môžeme stotožniť so skúsenosťou prebudeneckého hnutia v prej polovici 19 stor. v Severnej Amerike. Hnutie na základe proroctva z Dan 8,14 očakávalo v r. 1844 druhý príchod Ježiša Krista. Toto hnutie spôsobilo veľké oživenie práve v čase, ktorý bol charakterizovaný duchovnou ospalosťou a úpadkom:

Vyhlásenie profesora Finney z Oberlin College:

„Môžeme konštatovať, že protestantské cirkvi v našej krajine sú všeobecne ľahostajné alebo sa stavajú proti akýmkoľvek mravným reformám tejto doby. Existuje niekoľko výnimiek, nie je ich ale dosť na to, aby zmenili všeobecnú situáciu. Máme ešte iný presvedčivý dôkaz: v cirkvách všeobecne nepôsobí prebudenecký vplyv. Takmer všetko zasiahla hlboká duchovná otupenosť, čo potvrdzuje aj náboženská tlač v celej zemi...Členovia cirkví sa do značnej miery oddávajú dnešnej móde, spolu s neveriacimi sa zúčastňujú rôznych neviazaných večierkov, tanečných zábav, osláv atď...Nie je potrebné tento smutný jav ďalej rozvádzať. Máme o tom dostatok dôkazov a veľmi nás ťaží, že cirkvi všeobecne upadajú. Odišli ďaleko od Pána a Pán sa vzdialil od nich.“ (Veľký spor vekov, Odmietnuté varovanie)

Článok v časopise Religious Telescope:

„Nikdy som nezažil taký všeobecný úpadok náboženstva, aký prežívame teraz. Cirkev by sa mala prebudiť a hľadať príčinu tohto stavu, pretože každý, kto miluje Božiu cirkev, musí daný stav pokladať za nešťastie. Keď sledujeme, ako málo ľudí sa skutočne obracia k Bohu, a pozorujeme bezpríkladnú neviazanosť a vzdorovitosť hriešnikov, musíme mimovoľne zvolať:

¹ vid' predchádzajúce videnie

Prestal byť Boh milostivý? Zavreli sa už dvere jeho milosti? “ (Veľký spor vekov, Odmietnuté varovanie)

O pozitívnom dopade tohoto hnutia na vlačnosť tejto doby svedčí i nasledovné svedectvo:

„Hnutie vyvolalo všade dôkladné skúmanie srdc a pokoru pred Bohom. Spôsobili, že ľudia prestali milovať veci tohto sveta, odstránilo spory a nepriateľstvo; ľudia vyznávali svoje neprávosti, korili sa pred Bohom a vrúcne ho prosili o odpustenie a milosť. Viedlo k pokore a oddanosti, aké sme nikdy predtým nevideli. Tak ako Boh predpovedal prostredníctvom proroka Joela, že keď sa priblíži veľký deň Hospodinov, ľudia roztrhnú svoje srdce, a nie šaty, obrátia sa k Bohu pôstom, plačom a nariekaním. Boh sľúbil prostredníctvom proroka Zachariáša vyliat' na svoj ľud ducha milosti a prosieb o zmilovanie; budú vzhliadať k tomu, ktorého prebodli a bude smútok na zemi...a ľudia, ktorí očakávali Pána, sa pokorovali pred ním.“ (Bliss, v časopise Advent Schield and Review, január 1845)

Proroctvo opisuje, že Boží ľud tejto doby prežil sklamanie, ktoré je charakterizované zhorknutím tak sladkého posolstva o Kristovom príchode. Tí, ktorí aj napriek sklamaniu zostali verní posolstvu slova Božieho, prišli na dôvod klamania. Ten nespočíval v určení nesprávneho dátumu, ale udalosti. Očistenie svätyne podľa proroctva Dan 8,14 neznamenal očistenie našej zeme pri Kristovom druhom príchode ako očakávali, ale očistenie nebeskej svätyne.² Toto očistenie podľa starozákonného predobrazu v Dni zmierenia znamenalo odstránenie hriechov. To v sebe obsahuje preskúmanie nebeských záznamov³ alebo tzv. predadventný súd, o ktorom píše prorok Daniel:

„Hľadel som, až boly postavené tróny, a posadil sa Starodávny dňov ... zasadol súd, a boly otvorené knihy.“ (Dn 7,9-10)

Ján počiatok tohoto súdu opisuje na začiatku 11. kapitoly: **„A bola mi daná trstina, podobná prútu, a anjel stál a povedal: Vstaň a zmeraj chrám Boží aj oltár aj tých, ktorí sa modlia v ňom. A dvor, ktorý je z vonku chrámu, vyhod' von a nemeraj ho, lebo je daný pohanom, i to sväté mesto budú šliapať štyridsať dva mesiakov.“ (Zj 11,1-2)**

Prorok má merať chrám, oltár a tých, ktorí sa modlia v ňom. Súd sa teda týka cirkvi a svet v tomto momente zostáva bez povšimnutia. Apoštol Peter taktiež napísal, že súd začne od domu Božieho: **„Lebo je čas, aby sa začal súd od domu Božieho“ (1 Pet 4,17)**

Posolstvo je teda jasné:

Žijeme v dobe vyšetrujúceho súdu, kedy sa v nebesiach skúmajú záznamy tých, ktorí už prijali Krista do svojich životov. Ak zostali verní svojej viere, na konci súdu budú ich hriechy vymazané a oni budú **„jesť z dreva života, ktorí je prostred raja Božieho“ (Zj 2,7)**

² viac v bonusovom videu s názvom „Ospravedlnenie svätyne“

³ viac sa o nich budete môcť dozvedieť v jednom z našich plánovaných bonusových (tematických) videí